

πρβλ. наставляю-совѣтъю.

Σμεσ.-εα. μελετάω-ω, ἀδολεσχέω-ω.

Ποδχένιε, ἰα. οὐδ. διδασκαλία, νουθεσία, παρακίνησις, διδαχή, δίδαξις. 2) μελέτη, ἐνασχόλησις, γύμνασις, ἀσκησις.

Ποδχίντελνι, αλ, ρε. ἐπιθ. διδακτικὸς, νουθετητικὸς, νοητικὸς, συμβουλευτικὸς, παραινετικὸς.

Ποχвалά, ѱ. θηλ. καύχημα. 2) ἐγκώμιον ἔπαινος.

Ποχвалένιε, ἰα. οὐδ. καύχῃσις, καύχημα. 2) ἔπαινος. = τῷ προηγ. 2. σημασ.

Ποχвалίτελνι, αλ, ρε. ἐπιθ. ἐπαινετικὸς, ἐγκωμιαστικὸς.

Ποχβάλνι, αλ, ρε. ἐπιθ. ἐπαινετός. = достоχвальный. 2) = похвалительный.

Ποχвалάю, еши. μ. -λῶ, иши. = хвалю.

Ποхиψάю, еши. ἀορ. ποχίτηχ. μ. ποхиψѣ, тиши. ἀρπάζω. καθαρπάζω, δράττομαι.

Σμτχ. παθ. χρ. ἀορ. ποхиψѣнный, αλ, ρε. ἥρπασμένος, ἀρπασθεὶς. πρβλ. граблю.

Ποхождѣ, дши (вранію на

когѣ. 309.) ἐκστρατεύω κατὰ τινος.

Πόχотный, αλ, ρε. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τῆς ἐπιθυμίας. καὶ = τῷ ἐπομ.

Ποχотствительный, αλ, ρε. ἐπιθ. ἐπιθυμητικὸς, ὀρεκτικὸς.

Πόхоть, η. θηλ. ἐπιθυμία, ὄρεξις.

Ποχотѣниε, ἰα. οὐδ. ἐπιθύμησις, ἐπιθύμημα. καὶ = τῷ προηγ.

Ποχотѣх. ἀορ. (ἀνευ ἐνεστώτος) ἐπεθύμησα (αἰείποτε ἐπὶ σαρκικῆς ἐπιθυμ. ἐπὶ δὲ ἡθικῆς возжелáх, ὅρα же-лáю). καὶ μελ. ποχοψѣ, еши (171.) ἐπιθυμήσω.

Ποчерпáю, еши. ἀορ. ποчерпóх. καὶ ποчерпнѣх. μ. ποчерпнѣ, еши. ἀντλῶ. (μελ. ἀπαρεμφ. ποчерпстѣ καὶ ποчерпнѣтѣ).

Ποчествѣю, еши. ποचेство-вáх. σεβασμιάζω, διεγείρω εἰς σεβασμόν. 2) = чествѣю.

Ποचेсть. ἀπαρεμφ. μελ. τοῦ почнtáю. τιμῆσαι = почтѣ-тѣ. 2) τοῦ чтѣ. ἀναγνῶναι = прочесть.